

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis, Seu Resolutio Casuum Conscientiæ

Juxta Sacram Scripturam, Canones, Et Sanctos Patres

Continens Tractatus de Sacramentis Pœnitentiæ & Extremæ Unctionis;
necnon varia summorum Pontificum Decreta, contra Moralis corruptæ
propositiones, & alia

Genet, François

Parisiis, 1703

Q. 3. Quodnam est officium Parochi circa hoc Sacramentum?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40817

226 TRACTATUS VII.

habetur Religiosi qui Clericis aut Laicis Sacramentum Vnctionis Extrema ministrare, non habita super his Parochialis Presbyteri licentiā speciali, präsumpserint, excommunicationis incurvant sententiam ipso factō, per sedem Apostolicam duntaxat absolvendi.

Quæst. 3. Quodnam est Officium Parochi circa hoc Sacramentum?

Resp. Ut ait sanctus Carolus in Concilio Mediolanensi primo, *Extrema-Vnctionis Sacramentum curret Parochus, ut & groto, dum integris est sensibus, adhibeat*.

Et in Concilio Mediolanensi quinto dicitur: *Parochus ad ommem hujus Sacramenti in tempore administrandi diligentiam, præterquam quod præcipua cura sua, qua sancta sollicitudinis plena est, Officio valde admodum perpetuo excitetur: proposito etiam sibi exemplo sanctissimi Episcopi Malachia accendatur, qui tam vehementi animi dolore ex eo affectus est, quod culpâ suâ mulier quadam Sacramenti hujus gratiâ fraudata decesserit, ut totam noctem orando, gemendo, lacrymando consumperit, lacrymarumque vi, quasi maximo imbre, pro oleo sancto quod non ministravit, mortuam perfuderit: Manè autem exaudivit Dominus sanctum suum, ita ut illa è morte tanquam è somno excitata, è lecto se se erigens, Sacramentum hoc ab eo acceperit, ac deinceps à morbo convalesceret.*

Parochus, ut ait idem sanctus Carolus in Concilio Mediolanensi tertio, in Sacramento Extrema-Vnctionis ministrando, & groto, categorisque presentibus explicet vim illius & utilitates, tum ad animæ salutem, tum etiam ad corporis valetudinem, si hæc ad æternam gloriam profutura sit.

Denique, ut dicitur in Concilio Mediola-

De Sacram. Extr. Vnct. Cap. II. 227
nensi primo. Idem cum ad ungendum infir-
mum accesserit, diligenter eum consoletur, &
hortetur ut bono animo sit, & a curis ac
desideriis hujus vita ad caelestis beatitudinis
cognitionem ita se erigat, ut abjecto mortis
metu, se a Deo in eternam requiem vocari
gaudeat.

Quæst. 4. Quibusnam administrari debet
hoc Sacramentum?

Resp. Ex sancto Carolo in Concilio Medio-
lanensi quarto: *Parochus Extrema-Vnctionis*
Sacramentum, sicut his ministrare debet,
adultis scilicet periculose agrotantibus propè
que moribundis, seniò confectis etiam non
agrotis in diem morituris: Ita ipsis ne mi-
nistret, nempe pueris rationis usu carentibus,
mulieribus in partu laborantibus, ad bellum
proficiscientibus, navigantibus, peregrinanti-
bus, & iis qui mox ultimo supplicio multando
sunt.

Quanquam enim haec personæ magno sint in-
mortis periculo, id tamen non ex morbo con-
tingit; sanctus autem Jacobus expressè dicit:
Infirmatur quis in vobis?

Quæst. 5. Potest-ne hoc Sacramentum mi-
nistrari iis, quibus nulla superest amplius cog-
nitio, & nullus rationis usus?

Resp. Ex eodem sanctissimo Archipræsule
in Concilio Mediolanensi tertio. *Quod Con-*
cilio primo Decretum est, ut dum ager inte-
gris est sensibus, Extrema-Vnctionis Sacra-
mentum ei ministretur: si tamen vel curan-
tium negligentia, vel morbi vi, vel repenii-
no aliquo casu sensum omnem amiserit, ut
nihil planè intelligat, illius Decreti sententia:
vetitum non esse declaramus, quin hoc Ex-
trema-Vnctionis Sacramentum, ei ministrari
liceat, si modò adhuc vivus, & dum usus

E. vi